

Съвет на
Европейския съюз

Брюксел, 4 септември 2025 г.
(OR. en)

12460/25
ADD 4

Междуетноститутуционално досие:
2025/0809 (NLE)

COLAC 137
POLCOM 221
SERVICES 53
FDI 48

ПРЕДЛОЖЕНИЕ

От: Генералния секретар на Европейската комисия, подписано от
г-жа Martine DEPREZ, директор

Дата на получаване: 3 септември 2025 г.

До: Г-жа Thérèse BLANCHET, генерален секретар на Съвета на
Европейския съюз

Относно: ПРИЛОЖЕНИЕ
към
Предложение за РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА
за подписването, от името на Европейския съюз, и временното
прилагане на Споразумение за стратегическо партньорство в
областта на политиката, икономиката и сътрудничеството между
Европейския съюз и неговите държави членки, от една страна, и
Мексиканските съединени щати, от друга страна

Приложено се изпраща на делегациите документ COM(2025) 809 annex.

Приложение: COM(2025) 809 annex

ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 3.9.2025 г.
COM(2025) 809 final

ANNEX 1 – PART 4/4

ПРИЛОЖЕНИЕ

към

Предложение за РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

**за подписването, от името на Европейския съюз, и временното прилагане на
Споразумение за стратегическо партньорство в областта на политиката,
икономиката и сътрудничеството между Европейския съюз и неговите държави
членки, от една страна, и Мексиканските съединени щати, от друга страна**

ЧАСТ IV¹

ИНСТИТУЦИОНАЛНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

ГЛАВА 1

ИНСТИТУЦИОНАЛНА РАМКА

ЧЛЕН 1.1

Среща на върха

1. Политическият диалог и диалогът за политиката на най-високо равнище между страните се осъществяват на равнище срещи на върха. Срещите на върха се провеждат на всеки две години или по взаимно съгласие.
2. На срещите на върха се предоставят общи насоки за стратегическото партньорство между страните и за изпълнението на настоящото споразумение, като също така се предоставя форум за обсъждане на всякакви двустранни, регионални, двурегионални или международни въпроси от взаимен интерес.

¹ Когато дадена разпоредба съдържа позоваване на друг член, без да се уточнява частта от настоящото споразумение, в която се намира съответният член, се разбира, че този член е в част IV от споразумението.

ЧЛЕН 1.2

Съвместен съвет

1. Създава се Съвместен съвет. Съвместният съвет:
 - а) следи изпълнението на целите на настоящото споразумение;
 - б) осъществява надзор върху действието и изпълнението на настоящото споразумение;
 - в) занимава се с всякакви въпроси, възникващи в контекста на настоящото споразумение;
и
 - г) разглежда всякакви други двустранни или международни въпроси от взаимен интерес.
2. Съвместният съвет заседава на редовни интервали, на всеки две години или по взаимно съгласие.
3. Съвместният съвет се състои от представители на страните на министерско равнище съгласно съответните вътрешни разпоредби на страните и в зависимост от специфичните въпроси, които трябва да бъдат разгледани на всяко конкретно заседание. Съвместният съвет заседава във всички необходими състави по взаимно съгласие.

4. Съвместният съвет изготвя свой процедурен правилник и процедурен правилник на Съвместния комитет.

5. Съвместният съвет се председателства съвместно от представител на Европейския съюз и представител на Мексико в съответствие с разпоредбите, заложи в неговия процедурен правилник.

6. Съвместният съвет разполага с правомощието да приема решения и препоръки, според случая, както е предвидено в настоящото споразумение. В рамките на обхвата на части I, II и IV от настоящото споразумение Съвместният съвет разполага също така с правомощието да приема решения и препоръки и по други начини, за които страните са постигнали взаимно съгласие. Тези решения са задължителни за страните, които предприемат всички необходими мерки за тяхното изпълнение.

7. Съвместният съвет разполага с правомощието да изменя настоящото споразумение, ако това е предвидено в съответствие с член 2.4 (Изменение), параграф 2.

8. Съвместният съвет приема решения и препоръки по взаимно съгласие на страните в съответствие със своя процедурен правилник, след като приключат съответните вътрешни процедури на страните, необходими за приемането. Тези решения са задължителни за страните, които предприемат всички необходими мерки за тяхното изпълнение.

9. Съвместният съвет може да делегира на Съвместния комитет всяка от своите функции, включително правомощието да взема обвързващи решения.

ЧЛЕН 1.3

Съвместен комитет

1. Създава се Съвместен комитет. Съвместният комитет подпомага Съвместния съвет при изпълнението на неговите функции.
2. Съвместният комитет отговаря за общото изпълнение на настоящото споразумение, включително за определянето на секторните диалози и надзора върху тях.
3. Съвместният комитет подготвя заседанията на Съвместния съвет.
4. Съвместният комитет се състои от представители на страните на равнище висши длъжностни лица или на друго равнище, определено от страните, и в зависимост от специфичните въпроси, които трябва да бъдат разгледани на всяко конкретно заседание.
5. Съвместният комитет заседава в специален състав за разглеждането на всички въпроси, свързани с част III от настоящото споразумение. Когато Съвместният комитет разглежда някой от тези въпроси, той се състои от представители на страните, които отговарят за свързани с търговията и инвестициите въпроси, както е предвидено в член 1.8 (Специфични функции на Съвместния комитет) от част III от настоящото споразумение.

6. Съвместният комитет се председателства съвместно от представител на Европейския съюз и представител на Мексико.
7. Съвместният комитет заседава по взаимно съгласие, на предварително уговорена от страните дата и с предварително договорен от тях дневен ред, като заседанията се провеждат на ротационен принцип в Брюксел и Мексико Сити. Извънредни заседания могат да се свикват по взаимно съгласие по искане на някоя от страните. Заседанията могат също така да се провеждат с помощта на всяко технологично средство, което е на разположение на страните.
8. Съвместният комитет разполага с правомощия да приема решения и препоръки в случаите, предвидени в настоящото споразумение, или в областите, в които Съвместният съвет му е делегирал правомощия. Решенията и препоръките се приемат по взаимно съгласие на страните в съответствие с процедурния правилник на Съвместния комитет, след като приключат съответните вътрешни процедури на страните, необходими за приемането. Тези решения са задължителни за страните, които предприемат всички необходими мерки за тяхното изпълнение.

ЧЛЕН 1.4

Подкомитети и други органи

1. По необходимост и на *ad hoc* принцип Съвместният комитет може да създава подкомитети или други органи, които да го подпомагат при изпълнението на неговите функции и да се занимават с конкретни задачи или теми. Той може да променя възложените задачи на създадените за тези цели подкомитети или други органи, или да ги разпуска.

2. Съвместният комитет приема процедурен правилник, с който се определят съставът, задълженията и функционирането на подкомитетите и другите органи.
3. Освен ако не е предвидено друго в настоящото споразумение или не е договорено между страните, подкомитетите и другите органи заседават при необходимост или по искане на някоя от страните или на Съвместния комитет. Заседанията се провеждат присъствено или с помощта на всяко технологично средство, което е на разположение на страните. Присъствените заседания се провеждат на ротационен принцип в Брюксел и Мексико Сити.
4. Подкомитетите и другите органи се председателстват съвместно от представител на Европейския съюз и представител на Мексико.
5. Подкомитетите и другите органи докладват на Съвместния комитет за дейността си.
6. Създаването на който и да е от подкомитетите или другите органи не възпрепятства никоя от страните да отнесе даден въпрос директно до Съвместния комитет.
7. Създава се Подкомитет за развитие и международно сътрудничество, който да координира и осъществява надзор върху изпълнението на дейностите по сътрудничество в областите, посочени в част II от Споразумението. Той подпомага Съвместния комитет при изпълнението на неговите функции по тези въпроси.

8. Създава се Подкомитет за борба с корупцията в областта на търговията и инвестициите за целите на член 23 от Протокола относно предотвратяването на корупцията и борбата с нея.

9. В допълнение към разпоредбите на настоящия член работата на подкомитетите и другите органи, създадени по силата на член 1.10 от част III на настоящото споразумение (Подкомитети и други органи по част III от настоящото споразумение), се урежда от част III от настоящото споразумение, а подкомитетите докладват на Съвместния комитет, когато заседава в състав „Търговия“.

ЧЛЕН 1,5

Съвместен парламентарен комитет

1. Създава се Съвместен парламентарен комитет. Съвместният парламентарен комитет е форум за срещи, обмен на мнения и насърчаване на по-тесни връзки.

2. Съвместният парламентарен комитет се състои от членове на Европейския парламент и на Конгреса на Мексико.

3. Съвместният парламентарен комитет се председателства съвместно от представител на Европейския парламент и представител на Конгреса на Мексико.

4. Съвместният парламентарен комитет заседава на ротационен принцип в Брюксел и Мексико, на интервали, които сам определя.
5. Съвместният парламентарен комитет може да приема собствен процедурен правилник.
6. Съвместният парламентарен комитет се уведомява за решенията и препоръките на Съвместния съвет или, в случай на делегиране, на Съвместния комитет. Съвместният парламентарен комитет може да иска съответна информация по въпроси от значение за настоящото споразумение.
7. Съвместният парламентарен комитет може да отправя препоръки до Съвместния съвет.

ЧЛЕН 1.6

Отношения с гражданското общество

Страните провеждат консултации с гражданското общество по въпроси от значение за настоящото споразумение, по-специално чрез взаимодействие с вътрешните консултативни групи и Форума на гражданското общество, посочени в член 1.7 (Вътрешни консултативни групи) и член 1.8 (Форум на гражданското общество).

ЧЛЕН 1,7

Вътрешни консултативни групи

1. В срок от една година след влизането в сила на настоящото споразумение всяка страна определя една или повече вътрешни консултативни групи.
2. Вътрешната консултативна група съветва съответната страна по въпроси, попадащи в обхвата на настоящото споразумение. Ако бъде определена повече от една вътрешна консултативна група, всяка част от споразумението се разглежда от не повече от една вътрешна консултативна група.
3. Ако бъде определена повече от една вътрешна консултативна група, всяка вътрешна консултативна група може да има различни членове, но включва балансирано представителство на независими организации на гражданското общество, включително неправителствени организации, стопански и синдикални организации, действащи в областта на икономиката, устойчивото развитие, социалната политика, правата на човека, околната среда и други.
4. Вътрешната консултативна група може да заседава в различни състави, за да обсъжда въпроси от значение за различни части от настоящото споразумение.
5. Всяка страна се среща със своята(ите) вътрешна(и) консултативна(и) група(и) най-малко веднъж годишно. Всяка страна взема предвид представените от нейната(ите) вътрешна(и) консултативна(и) група(и) становища или препоръки по въпроси от значение за настоящото споразумение.

6. За да се насърчи обществената осведоменост относно вътрешната(ите) консултативна(и) група(и), всяка страна публикува за всяка вътрешна консултативна група списъка на участващите в нея организации, както и звено за контакт.

7. Страните насърчават съответните си вътрешни консултативни групи да взаимодействат помежду си.

ЧЛЕН 1.8

Форум на гражданското общество

1. Страните улесняват организирането на Форум на гражданското общество с участници от страните с цел провеждане на обществен диалог по въпроси от значение за настоящото споразумение.

2. Форумът на гражданското общество се провежда заедно със заседанието на Съвместния комитет, включително когато Съвместният комитет заседава в състав „Търговия“. Страните могат също така да улесняват участието във Форума на гражданското общество чрез технологични средства.

3. Форумът на гражданското общество е отворен за участие на независими организации на гражданското общество, създадени на територията на страните, включително за членове на всяка вътрешна консултативна група, посочена в член 1.7 (Вътрешни консултативни групи). Страните насърчават балансираното представителство на независими организации на гражданското общество, включително на неправителствени организации, стопански и синдикални организации, действащи в областта на икономиката, устойчивото развитие, социалната политика, правата на човека, околната среда и други.

4. Когато е подходящо, представителите на страните, участващи в Съвместния комитет, могат да вземат участие в сесия на Форума на гражданското общество, за да представят информация по въпроси, свързани с функционирането на настоящото споразумение, и да участват в диалог с Форума на гражданското общество.

Тази сесия се председателства от съпредседателите на Съвместния комитет или от техни представители, според случая. Всяка страна публикува официалните изявления, които е направила в рамките на Форума на гражданското общество.

ГЛАВА 2

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

ЧЛЕН 2.1

Определение за страните

За целите на настоящото споразумение:

- „страна“ означава Европейският съюз или неговите държави членки, или Европейският съюз и неговите държави членки съгласно съответните им области на компетентност („ЕС като страна“), или Мексико;
- „страни“ означава, от една страна, ЕС като страна и, от друга страна, Мексико.

ЧЛЕН 2.2

Териториално приложение

1. Освен ако не е посочено друго, настоящото споразумение се прилага по отношение на Европейския съюз на териториите, спрямо които се прилагат ДЕС и ДФЕС, и при условията, предвидени в тези договори. Разпоредбите относно тарифното третиране на стоките, правилата за произход и процедурите за произход се прилагат и за митническата територия на Европейския съюз, която не е обхваната от първото изречение. По отношение на ЕС като страна понятието „територия“ в глава 4 (Митници и улесняване на търговията) и в член 2.7 (Стоки, повторно внасяни след ремонт или преправяне), член 2.13 (Временен внос на стоки) и член 25.66 (Мерки за контрол по границите, свързани с правата върху интелектуалната собственост) от част III се разбира като отнасящо се до митническата територия на Европейския съюз. Митническата територия на Европейския съюз е територията, посочена в член 4 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 г. за създаване на Митнически кодекс на Съюза².

² Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 г. за създаване на Митнически кодекс на Съюза (публикуван в ОВ L 269, 10.10.2013 г., стр. 1).

2. Освен ако не е посочено друго, настоящото споразумение се прилага по отношение на Мексико на сухоземната територия, във въздушното пространство, вътрешните води, териториалното море и всички области извън териториалното море на Мексико, в рамките на които Мексико може да упражнява суверенни права и юрисдикция, както е определено в националното законодателство на страната, в съответствие с Конвенцията на ООН по морско право, подписана в Монтего Бей на 10 декември 1982 г.

ЧЛЕН 2.3

Изпълнение на задълженията

1. Всяка страна носи отговорност за спазването на разпоредбите на настоящото споразумение. За тази цел страните предприемат всякакви общи или специални мерки, които се изискват за изпълнението на техните задължения по силата на настоящото споразумение.
2. Ако някоя от страните счита, че другата страна не е изпълнила някое от задълженията по част III от настоящото споразумение, се прилагат специфичните механизми, предвидени в посочената част от споразумението.
3. Ако някоя от страните счита, че другата страна не е изпълнила някое от задълженията, описани като съществени елементи в член 2 от част I и член 1.4 от част II, тя може да предприеме подходящи мерки. За целите на настоящия параграф „подходящите мерки“ могат да включват спиране на действието, частично или пълно, на настоящото споразумение.

4. Ако някоя от страните счита, че другата страна не е изпълнила някое задължение по настоящото споразумение, с изключение на задълженията, попадащи в обхвата на параграфи 2 и 3 по-горе, тя уведомява другата страна и предоставя цялата необходима информация. Страните провеждат консултации под егидата на Съвместния съвет с цел постигане на взаимноприемливо решение. Ако Съвместният съвет не може да постигне взаимноприемливо решение, уведомяващата страна може да предприеме подходящи мерки. За целите на настоящия параграф „подходящите мерки“ могат да включват спиране на действието само на части I, II и IV от настоящото споразумение.

5. „Подходящите мерки“, посочени в параграфи 3 и 4 по-горе, се предприемат при пълно зачитане на международното право и са пропорционални на неизпълнението на задълженията по настоящото споразумение. Приоритет трябва да се отдава на мерките, които в най-малка степен засягат функционирането на настоящото споразумение. Спирането на действието, частично или пълно, на настоящото споразумение се разглежда като крайна мярка.

ЧЛЕН 2.4

Изменение

1. Настоящото споразумение може да бъде изменяно с писмено съгласие между страните. Всяко изменение влиза в сила на датата, договорена между страните, и след изпълнение на съответните им правни изисквания и процедури.

2. Независимо от параграф 1, настоящото споразумение може да бъде изменяно в случаите, определени в настоящото споразумение, с решение за изменение на разпоредбите на настоящото споразумение или на приложенията към него, прието от Съвместния съвет или, в случай на делегиране, от Съвместния комитет.

ЧЛЕН 2.5

Влизане в сила и временно прилагане

1. Настоящото споразумение се подписва и одобрява от страните в съответствие с техните съответни вътрешни процедури.

2. Настоящото споразумение влиза в сила на първия ден от втория месец, следващ датата, на която страните са се уведомили взаимно за приключването на вътрешните процедури за тази цел.

3. Независимо от параграф 2 и до влизането на настоящото споразумение в сила Европейският съюз и Мексико могат временно да го прилагат изцяло или частично съгласно съответните си приложими вътрешни процедури.

4. Временното прилагане започва на първия ден от втория месец след датата, на която:
- а) Европейският съюз е уведомил Мексико за приключването на вътрешните си процедури, като е посочил частите от настоящото споразумение, които трябва да се прилагат временно; и
 - б) Мексико е уведомило Европейския съюз за приключването на вътрешните си процедури.
5. През периода на временно прилагане продължават да се прилагат разпоредбите на Споразумението за икономическо партньорство, политическо координиране и сътрудничество между Европейската общност и нейните държави членки, от една страна, и Съединените мексикански щати, от друга страна, подписано в Брюксел на 8 декември 1997 г., доколкото не попадат в обхвата на временното прилагане на настоящото споразумение.
6. Европейският съюз или Мексико може да уведоми писмено другата страна за намерението си да прекрати временното прилагане на настоящото споразумение. Това прекратяване поражда действие от първия ден на втория месец, следващ това уведомление.

7. Ако настоящото споразумение или определени разпоредби от него се прилагат временно в съответствие с параграф 4, страните тълкуват понятието „дата на влизане в сила на настоящото споразумение“ като датата на временното прилагане. Съвместният съвет и другите органи, създадени по силата на настоящото споразумение, могат да упражняват своите функции в периода на временното прилагане на настоящото споразумение. Действието на всички решения или препоръки, приети при упражняването на тези функции, се спира, ако временното прилагане на настоящото споразумение се прекрати съгласно параграф 6.

8. Уведомленията, направени в съответствие с настоящия член, се изпращат, за Европейския съюз — до Генералния секретариат на Съвета на Европейския съюз, а за Мексико — до мексиканското Министерство на външните работи, които са депозитари по настоящото споразумение.

ЧЛЕН 2.6

Връзка с други споразумения

1. Споразумението за икономическо партньорство, политическо координиране и сътрудничество между Европейската общност и нейните държави членки, от една страна, и Съединените мексикански щати, от друга страна, подписано в Брюксел на 8 декември 1997 г., включително всяко последващо решение на неговите институционални органи, с изключение на Решение № 5/2004 на Съвместния съвет ЕС—Мексико от 15 декември 2004 г. за приемане, съгласно член 17, параграф 3 от Решение № 2/2000, на приложение към посоченото решение относно административната взаимопомощ по митнически въпроси, се отменя и замества с настоящото споразумение.

2. Временното споразумение за търговия между ЕС и Мексико се отменя и замества с настоящото споразумение при влизането в сила на последното.
3. Позоваванията на горепосочените споразумения във всички други споразумения между страните се тълкуват като позовавания на настоящото споразумение.
4. Страните могат да допълват настоящото споразумение, като сключват специални споразумения във всяка област на сътрудничество, попадаща в неговия обхват. Тези специални споразумения представляват неразделна част от цялостните двустранни отношения, уредени с настоящото споразумение, и са подчинени на общата институционална рамка, създадена с него.
5. Съществуващите споразумения, свързани с конкретни области на сътрудничество, попадащи в обхвата на настоящото споразумение, се считат за неразделна част от цялостните двустранни отношения, уредени с него, и са подчинени на общата институционална рамка, създадена с настоящото споразумение.
6. При влизането в сила на споразумението всички решения, приети от Съвета по търговия, създаден с Временното споразумение за търговия между ЕС и Мексико, подписано на X, се считат за приети от Съвместния съвет, създаден по силата на член 1.2. Всички решения, приети от Комитета по търговия, създаден с Временното споразумение за търговия между ЕС и Мексико, се считат за приети от Съвместния комитет, създаден по силата на член 1.3.

7. Независимо от член 2.6, параграф 2:

- а) временните мерки, приети съгласно член 2.24, параграф 7 и член 20.4 от Временното споразумение за търговия между ЕС и Мексико, които са в сила към датата на влизане в сила на настоящото споразумение, остават приложими до нормалното изтичане на срока им;
- б) двустранните защитни мерки, приети съгласно раздел В от глава 5 от Временното споразумение за търговия между ЕС и Мексико, които са в сила към датата на влизане в сила на настоящото споразумение, остават приложими до нормалното изтичане на срока им;
- в) от датата на влизане в сила на настоящото споразумение процедурите за уреждане на спорове, започнати съгласно член 31.6 от Временното споразумение за търговия между ЕС и Мексико, се считат за спорове по настоящото споразумение и продължават до своето приключване; и
- г) обвързващият резултат от всяка процедура за уреждане на спорове, започната съгласно член 31.6 от Временното споразумение за търговия между ЕС и Мексико, остава обвързващ за страните след датата на влизане в сила на настоящото споразумение.

8. Страните не могат да образуват производства за уреждане на спорове съгласно настоящото споразумение по въпроси, които са били предмет на окончателен доклад на специална група по глава 31 от Временното споразумение за търговия между ЕС и Мексико.

9. Преходните периоди, които вече са изтекли изцяло или частично съгласно Споразумението за свободна търговия между ЕС и Мексико, се вземат предвид при изчисляването на преходните периоди, предвидени в равностойни разпоредби по настоящото споразумение. Тези преходни периоди съгласно настоящото споразумение се изчисляват, считано от датата на влизане в сила на настоящото споразумение.

ЧЛЕН 2.7

Приложения, протоколи и съвместни декларации

1. Приложенията, включително допълненията, протоколите и бележките към тях, и съвместните декларации към настоящото споразумение са неразделна част от него.
2. Всяко приложение към настоящото споразумение, включително допълненията към него, обозначено с код, започващ с номер с арабски цифри, представлява неразделна част от главата на част III от настоящото споразумение, която е обозначена със същия номер с арабски цифри и в която се прави позоваване на това конкретно приложение.
3. Приложения I—VII към настоящото споразумение, включително допълненията към тях, които са обозначени с римски цифри, представляват неразделна част от глави 10—19 на част III от настоящото споразумение. Освен ако не е предвидено друго, определенията, посочени в глави 10—19, се прилагат и за тези приложения.

ЧЛЕН 2.8

Изключение, свързано със сигурността

Никоя от разпоредбите на настоящото споразумение не може да се тълкува:

- а) като съдържаща изискване към някоя от страните да предостави или да позволи достъп до информация, чието разкриване според нея е в противоречие с нейни основни интереси в областта на сигурността; или
- б) като възпрепятстваща някоя от страните да предприеме действие, което счита за необходимо за защитата на свои основни интереси в областта на сигурността:
 - i) свързано с производството или с трафика на оръжие, боеприпаси и военна техника и с подобен трафик или сделки с други стоки и материали, осъществявани пряко или косвено с цел снабдяване на военен обект;
 - ii) свързано с доставката на услуги и технологии, както и със стопански дейности, извършвани пряко или косвено с цел снабдяване на военен обект;
 - iii) свързано с материали за ядрено делене и ядрен синтез или материали, от които те се получават;
 - iv) предприето по време на война или друго извънредно обстоятелство в международните отношения;

- в) като възпрепятстваща някоя от страните да предприеме каквото и да е действие в изпълнение на нейните задължения съгласно международното право по силата на Хартата на ООН за поддържане на международния мир и сигурност.

ЧЛЕН 2.9

Присъединяване на нови държави членки към Европейския съюз

1. Европейският съюз незабавно уведомява Мексико за всяко искане от страна на трета държава за присъединяване към Европейския съюз.
2. Европейският съюз уведомява Мексико за влизането в сила на всеки договор относно присъединяването на трета държава към Европейския съюз (наричан по-нататък „договор за присъединяване“).
3. В хода на преговорите между Европейския съюз и третата държава, която желае да се присъедини, Европейският съюз:
 - а) предоставя, по искане на Мексико и в рамките на възможното, информация по всички въпроси, попадащи в обхвата на настоящото споразумение; и
 - б) взема предвид всички опасения, изразени от Мексико във връзка с въпросите, попадащи в обхвата на настоящото споразумение.

4. Нова държава — членка на Европейския съюз, се присъединява към настоящото споразумение в съответствие с условията, определени от Съвместния съвет. Това присъединяване поражда действие от датата на присъединяване на новата държава членка към Европейския съюз. Съвместният съвет изменя настоящото споразумение с решение и по този начин определя условията за присъединяване.
5. Независимо от параграф 4, по отношение на част III от настоящото споразумение Съвместният комитет, когато заседава в състав „Търговия“:
- а) разглежда, достатъчно време преди датата на присъединяване, всички последици от такова присъединяване за настоящото споразумение; и
 - б) разглежда, преди влизането в сила на присъединяването на третата държава към Европейския съюз, последиците от това присъединяване за настоящото споразумение и постига съгласие по всички необходими изменения, корекции или преходни мерки, свързани с част III от настоящото споразумение, за да се позволи, доколкото е възможно, на страните да прилагат тази част от датата на присъединяване на новата държава членка към Европейския съюз.
6. Решенията на Съвместния съвет и на Съвместния комитет се приемат в съответствие с член 1.2 (Съвместен съвет).

ЧЛЕН 2.10

Бъдещи присъединявания към настоящото споразумение

Настоящото споразумение е открито за присъединяване за всяка държава, която е готова да изпълнява задълженията, определени в настоящото споразумение, при спазване на реда и условията, договорени между държавата и страните, и след одобрение в съответствие с приложимите правни процедури на всяка страна и на присъединяващата се държава.

ЧЛЕН 2.11

Частни права

Никоя от разпоредбите в настоящото споразумение не може да се тълкува като предоставяща права или налагаща задължения на лица, различни от правата и задълженията, създадени между страните съгласно международното публично право, или, без да се засяга вътрешното законодателство на Мексико, като позволяваща директно позоваване на настоящото споразумение във вътрешните правни системи на страните.

ЧЛЕН 2.12

Автентични текстове

Настоящото споразумение е съставено в два еднообразни екземпляра на английски, български, гръцки, датски, естонски, ирландски, испански, италиански, латвийски, литовски, малтийски, немски, нидерландски, полски, португалски, румънски, словашки, словенски, унгарски, фински, френски, хърватски, чешки и шведски език, като всеки текст е еднакво автентичен.

ЧЛЕН 2.13

Продължителност и прекратяване

1. Настоящото споразумение остава в сила за неограничен срок.
2. Европейският съюз или Мексико може да уведоми писмено другата страна за намерението си да прекрати настоящото споразумение. Прекратяването поражда действие шест месеца след датата на получаване на това уведомяване.

ПРОТОКОЛ
ОТНОСНО ПРЕДОТВРАТЯВАНЕТО НА КОРУПЦИЯТА И БОРБАТА С НЕЯ

РАЗДЕЛ А

Общи разпоредби

ЧЛЕН 1

Цели

1. Страните потвърждават ангажимента си за предотвратяване на корупцията и борба с нея в международната търговия и инвестиции и припомнят, че корупцията в търговията и инвестициите подкопава добрата администрация и икономическото развитие и изкривява условията за международна конкуренция.
2. Страните признават, че корупцията е в състояние да засегне международната търговия и инвестиции, тъй като може да осуети възможностите за достъп до пазара и да подкопае ангажиментите за създаване на еднакви условия на конкуренция. Корупцията, засягаща търговията и инвестициите, може да действа като нетарифна бариера за инвеститорите и предприятията, които се стремят да участват в международната търговия и инвестиции.
3. Страните признават значението на борбата с корупцията сред длъжностните лица и в частния сектор, която засяга международната търговия и инвестиции.

4. Страните признават, че корупцията е транснационален въпрос, свързан с други форми на транснационална и икономическа престъпност, включително изпиране на пари, на който следва да се намери решение чрез мултидисциплинарен подход и тясно сътрудничество на международно равнище.
5. Страните признават необходимостта от изграждане на почтеност и от повишаване на прозрачността както в публичния, така и в частния сектор, както и че всеки сектор има допълващи се отговорности в това отношение.
6. Страните признават значението на регионалните и многостранните инициативи, включително в рамките на Организацията на обединените нации, СТО, Организацията за икономическо сътрудничество и развитие (наричана по-нататък ОИСР), Специалната група за финансови действия (наричана по-нататък FATF), Съвета на Европа и Организацията на американските държави, за предотвратяване и борба с корупцията по въпроси, засягащи международната търговия и инвестиции, и се ангажират да работят съвместно за насърчаване и подкрепа на подходящи инициативи.
7. Страните отново заявяват общия си ангажимент съгласно цел 16 от Програмата до 2030 г. за устойчиво развитие за значително намаляване на корупцията и подкупите във всичките им форми.
8. Страните признават важната работа, предприета от работната група на Г-20 по въпросите на борбата с корупцията, и отново потвърждават подкрепата си за съответните принципи на високо равнище, договорени в рамките на Г-20.
9. Целта на тези разпоредби е в отношенията между страните да се определи двустранна рамка от ангажименти за предотвратяване и борба с корупцията, засягаща международната търговия и инвестиции.

ЧЛЕН 2

Обхват

Настоящият протокол се прилага по отношение на предотвратяването и борбата с корупцията във връзка с всички въпроси, попадащи в обхвата на част III от настоящото споразумение.

ЧЛЕН 3

Връзка с други споразумения

Никоя от разпоредбите на настоящия протокол не засяга правата и задълженията на страните по Конвенцията на Организацията на обединените нации срещу корупцията, приета от Общото събрание на Организацията на обединените нации на 31 октомври 2003 г. в седалището на Организацията на обединените нации в Ню Йорк (наричана по-нататък „Конвенцията на ООН срещу корупцията“); Конвенцията за борба с подкупването на чужди длъжностни лица в международните търговски сделки, изготвена в Париж на 21 ноември 1997 г.; Междоамериканската конвенция срещу корупцията, изготвена в Каракас на 29 март 1996 г.; съответните правни инструменти, приети от Съвета на Европа; и всички други съответни международни правни инструменти, приети от всяка от страните.

РАЗДЕЛ Б

Мерки за борба с корупцията

ЧЛЕН 4

Активно и пасивно подкупване на длъжностни лица

Страните признават значението на борбата с активното и пасивното подкупване на длъжностни лица, засягащо международната търговия и инвестиции. За тази цел те отново потвърждават по-специално ангажиментите си съгласно членове 15 и 16 от Конвенцията на ООН срещу корупцията да приемат или запазят в сила такива законодателни и други мерки, които са необходими за инкриминирането на активното и пасивното подкупване на длъжностни лица и активното подкупване на чужди длъжностни лица и служители на публични международни организации, когато е извършено умишлено, и да разгледат възможността за приемане на такива законодателни и други мерки, които са необходими за инкриминирането на пасивното подкупване на чужди длъжностни лица и служители на публични международни организации, когато е извършено умишлено.

ЧЛЕН 5

Активно и пасивно подкупване в частния сектор

1. Страните признават значението на борбата с активното и пасивното подкупване в частния сектор, засягащо международната търговия и инвестиции. За тази цел те припомнят необходимостта да спазват своите ангажменти по Конвенцията на ООН срещу корупцията и отново потвърждават по-специално ангажиментите си съгласно член 21 от Конвенцията на ООН срещу корупцията да разгледат възможността за приемане на такива законодателни и други мерки, които са необходими за инкриминирането на активното и пасивното подкупване в частния сектор, когато е извършено умишлено в хода на икономическа, финансова или търговска дейност.
2. Страните признават, че рушветите за длъжностни лица представляват форма на подкупване, възпрепятстват усилията за борба с корупцията и стимулират подкупването в чужди държави. За тази цел страните отново потвърждават ангажимента си съгласно член 12, параграф 4 от Конвенцията на ООН срещу корупцията да не допускат данъчни облекчения за разходи, които представляват подкупи, и когато това е подходящо, и за други разходи, направени по повод на поведение, свързано с корупция.

ЧЛЕН 6

Корупция и изпиране на пари

Като признават взаимовръзката между корупцията и изпирането на пари, страните отново потвърждават ангажиментите си съгласно член 23 от Конвенцията на ООН срещу корупцията.

ЧЛЕН 7

Отговорност на юридическите лица

Страните признават, че за да се постигне напредък в борбата на глобално равнище с корупцията в международната търговия и инвестиции, е необходимо да се определи отговорността на юридическите лица и да се осигурят ефективни, пропорционални и възпиращи наказателни или ненаказателни санкции. За тази цел страните отново потвърждават своите ангажменти съгласно член 26 от Конвенцията на ООН срещу корупцията и припомнят подкрепата си за принципите на високо равнище на Г-20 относно отговорността на юридическите лица за корупция.

РАЗДЕЛ В

Мерки за предотвратяване на корупцията в частния сектор

ЧЛЕН 8

Отговорно бизнес поведение

1. Страните признават значението на превантивните мерки и отговорното бизнес поведение, включително задълженията за финансово и нефинансово отчитане и практиките за корпоративна социална отговорност за предотвратяване на корупцията; както и ролята на търговията за постигането на тази цел.
2. Страните признават, че е необходимо да се вземат предвид нуждите и ограниченията на малките и средните предприятия (наричани по-нататък МСП) по отношение на задълженията за отчитане.
3. Във връзка с борбата с корупцията страните припомнят подкрепата си за Насоките на ОИСР за многонационалните предприятия.

ЧЛЕН 9

Финансово и нефинансово отчитане

1. В съответствие с ангажиментите си по Конвенцията на ООН срещу корупцията и съгласно основните принципи на своето право страните признават значението на подобряването на счетоводните и одитните стандарти в частния сектор като средство за предотвратяване на корупцията и признават по-специално, че тази цел може да се постигне със следните мерки, наред с други:
 - а) гарантиране, че частните предприятия, като се вземат предвид структурата и размерът им, и по-специално специфичните нужди на МСП, прилагат мерки за съдействие при предотвратяването и разкриването на корупционни действия, като мерките могат да включват спазване на кодекс за корпоративно управление, функция по вътрешен одит или достатъчен вътрешен контрол; и
 - б) гарантиране, че сметките и изискваните финансови отчети на тези частни предприятия подлежат на подходящи процедури за одит и сертифициране.
2. Страните насърчават регистрираните на фондовата борса предприятия, банки и застрахователни дружества да представят отчет за предприетите от тях мерки за предотвратяване на корупцията и борба с нея. Страните предприемат необходимите мерки за оповестяване на тези отчети.
3. Страните предприемат всички необходими мерки в съответствие със своите законови и подзаконови актове относно оповестяването на финансовите отчети и поддържането на счетоводни и одитни стандарти.

4. Всяка страна се стреми да разгледа възможността за приемане или запазване в сила на мерки, с които от външните одитори се изисква да представят отчет на компетентните органи за всякакви предполагаеми действия, свързани с престъпленията, посочени в членове 4, 5 и 6. Ако се изисква такова отчитане, страните гарантират, че външните одитори, които изготвят тези отчети разумно и добросъвестно, са предпазени от съдебни производства за нарушения на договорни или правни ограничения във връзка с оповестяването на информация.

ЧЛЕН 10

Прозрачност в частния сектор

1. Страните признават, че прозрачността може да допринесе за предотвратяване на корупцията в областта на международната търговия и инвестиции, и за тази цел припомнят своите ангажименти съгласно член 12, параграф 2 от Конвенцията на ООН срещу корупцията. Целта за осигуряване на по-голяма прозрачност в частния сектор, участващ в търговска дейност, свързана с търговията и инвестициите съгласно част III от настоящото споразумение, може да се постигне по-специално със следните мерки:

- а) насърчаване на разработването на стандарти и процедури, предназначени да гарантират почтеността на съответните частни субекти, включително кодекси за поведение за правилно, честно и надлежно упражняване на стопанска дейност и всички съответни професии и предотвратяване на конфликти на интереси, както и за насърчаване на използването на добри търговски практики сред предприятията и в договорните отношения на предприятията с държавата;

- б) предотвратяване на злоупотребата с процедури за регулиране на частни субекти, включително процедури във връзка със субсидии и лицензии, предоставяни от публични органи за търговски дейности; и
- в) насърчаване на мерки за предотвратяване на конфликти на интереси чрез налагане на ограничения по целесъобразност и за разумен срок върху професионалната дейност на бившите длъжностни лица или върху наемането на длъжностни лица от частния сектор след подаването на оставка или пенсионирането им, ако тази дейност или наемане са пряко свързани с функциите, които тези длъжностни лица са упражнявали или контролирали по време на мандата си.

ЧЛЕН 11

Мерки за предотвратяване на изпирането на пари

1. Като признават значението на предотвратяването на изпирането на пари и потенциалното му въздействие върху международната търговия и инвестиции, страните потвърждават ангажимента си да приемат или запазят в сила всеобхватен вътрешен регулаторен и надзорен режим за финансовите институции и определени нефинансови дружества и професии (наричани по-нататък ОНФДП) в съответствие със съществуващите ангажменти по Конвенцията на ООН срещу корупцията и препоръките на FATF. Страните насърчават изпълнението на препоръки 24 и 25 на FATF за прозрачност и действителна собственост във връзка с юридически лица и за прозрачност и действителна собственост във връзка с правните договорености, както и принципите на високо равнище на Г-20 за прозрачност относно действителната собственост.

2. В съответствие с ангажиментите по Конвенцията на ООН срещу корупцията, препоръките на FATF и принципите на високо равнище на Г-20, посочени в параграф 1, страните приемат или запазват в сила мерки, с които:

- а) се гарантира, че тяхното национално законодателство включва определение за „действителен собственик“, което обхваща физическото лице, което в крайна сметка притежава или контролира клиент, или физическото лице, от чието име се извършва сделката, включително и физическите лица, които упражняват крайния ефективен контрол върху юридическото лице или правната договореност;
- б) се гарантира, че от юридическите лица, учредени на тяхната територия, се изисква да получават и разполагат с подходяща, точна и актуална информация относно действителните си собственици;
- в) се гарантира, че доверителните собственици на изрична доверителна собственост или други правни договорености със структура или функция, подобна на изричната доверителна собственост, поддържат подходяща, точна и актуална информация относно действителните си собственици, включително учредители, всички пазители, доверителни собственици и бенефициери или клас бенефициери, и относно всяко друго физическо лице, което упражнява крайния ефективен контрол върху доверителната собственост;
- г) се изисква от финансовите институции и ОНФДП, разбирани по смисъла на определението в препоръките на FATF, да установят клиента и да проверят неговата самоличност, както и да установят действителния собственик и да предприемат разумни мерки за проверка на самоличността му, така че финансовата институция или ОНФДП да се увери, че знае кой е действителният собственик;

- д) се въвеждат механизми за гарантиране, че съответните компетентни органи, определени от правото на страните, имат своевременноен достъп до информацията относно действителната собственост;
- е) се гарантира, че техните компетентни органи участват своевременно и ефективно в обмена на информацията относно действителната собственост с международните партньори;
- ж) от финансовите институции и ОНФДП се изисква да извършват засилена надлежна проверка, по-специално по отношение на видните политически личности, за които се счита, че са лица, които изпълняват или са изпълнявали важни обществени функции на територията на една от страните или в международен план, както и по отношение на членовете на техните семейства и близките им сътрудници; и
- з) се гарантира, че е налице ефективен надзор върху горепосочените задължения, включително чрез установяването и прилагането на ефективни, пропорционални и възпиращи санкции за неспазване.

3. Страните признават ползата от създаването на регистри за своевременно предоставяне на точна и актуална информацията относно действителната собственост във връзка с юридическите лица и правните договорености, за да се улеснят предотвратяването на корупцията и изпирането на пари и борбата с тях.

РАЗДЕЛ Г

Мерки за предотвратяване на корупцията в публичния сектор

ЧЛЕН 12

Поведение на длъжностните лица

1. Страните отново потвърждават подкрепата си за принципите на високо равнище на Г-20 относно декларациите за имуществено състояние на длъжностните лица, приети на срещата на върха на лидерите на Г-20 в Лос Кабос на 18—19 юни 2012 г., както и за принципите за поведение на длъжностните лица на Азиатско-тихоокеанското икономическо сътрудничество, приети на 14-ата среща на икономическите лидери в Ханой през 2006 г., за Мексико, и за Препоръката относно кодексите за поведение за длъжностните лица, приета от Съвета на Европа на 11 май 2000 г., за Европейския съюз.
2. Страните отново потвърждават ангажиментите си по член 8 от Конвенцията на ООН срещу корупцията, включително за прилагане на кодекси или стандарти за поведение на длъжностните лица, за улесняване на съобщаването от страна на длъжностните лица пред съответните органи за случаи на корупция, за въвеждане на изискване длъжностните лица да подават декларации пред съответните органи относно евентуални конфликти на интереси и за предприемане на мерки, с които се предвиждат дисциплинарни или други мерки срещу длъжностните лица, които нарушават такива кодекси или стандарти.

ЧЛЕН 13

Прозрачност в публичната администрация

1. Страните подчертават значението на прозрачността в публичната администрация за предотвратяването на корупцията, свързана с международната търговия и инвестиции, и насърчават прозрачността в съответствие със специалните и хоризонталните разпоредби в част III от настоящото споразумение, включително по-специално разпоредбите относно улесняването на търговията, обществените поръчки, вътрешната нормативна уредба и прозрачността.
2. Страните отново потвърждават своите ангажменти съгласно член 13, параграф 2 от Конвенцията на ООН срещу корупцията да предприемат подходящи мерки, за да гарантират, че техните антикорупционни органи са известни на обществото, и да предоставят достъп на тези органи, когато това е подходящо, с оглед докладване на всички съответни инциденти.

ЧЛЕН 14

Участие на гражданското общество

Страните признават значението на участието на гражданското общество в предотвратяването на корупцията в международната търговия и инвестиции и борбата с нея, както и необходимостта от повишаване на обществената осведоменост относно съществуването, причините и сериозността на корупцията и заплахата от нея. За тази цел страните отново потвърждават своите ангажменти съгласно член 13, параграф 1 от Конвенцията на ООН срещу корупцията, по-специално за предприемане на подходящи мерки за насърчаване на активното участие на индивиди и групи извън публичния сектор, като гражданското общество, неправителствените и местните организации.

ЧЛЕН 15

Защита на лицата, сигнализиращи за нередности

Страните отново потвърждават ангажимента си съгласно член 8, параграф 4 от Конвенцията на ООН срещу корупцията да разгледат възможността за създаване на мерки и системи за улесняване на сигнализирането от страна на длъжностните лица пред съответните органи за случаи на корупция, когато такива случаи им станат известни при изпълнението на техните функции. Страните също така отново потвърждават ангажимента си съгласно член 33 от Конвенцията на ООН срещу корупцията да разгледат възможността за установяване на подходящи мерки за осигуряване на защита срещу неоправдано отношение към всяко лице, сигнализиращо за нередности.

РАЗДЕЛ Д

Уреждане на спорове

ЧЛЕН 16

Обхват

1. В случай на несъгласие между страните по отношение на някоя от разпоредбите на настоящия протокол страните използват изключително процедурите, посочени в членове 17—21.
2. Параграф 1 не засяга правата и задълженията на страните съгласно съответните процедури за уреждане на спорове, предвидени в международните инструменти, посочени в настоящия протокол.
3. Всяка страна си запазва правото да прилага съответните си закони за борба с корупцията чрез своите органи за правоприлагане и наказателно преследване и съдебните органи в съответствие с основните принципи на своето право.

ЧЛЕН 17

Консултации

1. Всяка от страните може да поиска консултации с другата страна с оглед на постигането на решение по взаимно съгласие. Консултациите се провеждат в рамките на Подкомитета за борба с корупцията в областта на търговията и инвестициите.
2. Страната, поискала консултации, изпраща писмено искане до другата страна, в което излага причините за своето искане, включително описание на съответния въпрос и начина, по който мярката на другата страна засяга неблагоприятно търговията или инвестициите между страните. Страните започват консултации незабавно след постъпването на искането за консултации и във всеки случай не по-късно от 30 дни след датата на получаване на искането. Страните полагат всички възможни усилия за постигане чрез тези консултации на решение на въпроса по взаимно съгласие.
3. Всяка страна може, ако е целесъобразно, да потърси съвети от вътрешните консултативни групи, посочени в член 1.7 (Вътрешни консултативни групи) от част IV от настоящото споразумение.
4. Всяка страна се стреми да осигури участието на служители от своите компетентни управляващи органи, които отговарят за въпроса, предмет на консултациите.
5. Всяко решение по взаимно съгласие се оповестява публично, като се спазват изискванията за защита на поверителната информация.

ЧЛЕН 18

Експертна помощ

1. Всяка страна може писмено да поиска от другата страна помощта на експертна група, ако в рамките на 90 дни след искането за консултации консултациите са приключили и не е постигнато решение по взаимно съгласие. В искането си за помощ от експертна група страната описва съответния въпрос и начина, по който мярката на другата страна засяга неблагоприятно търговията или инвестициите между страните.
2. Освен ако между страните не е договорено друго, експертната група се състои от трима експерти. Страните провеждат консултации с оглед на постигането на съгласие относно експертите, които ще бъдат част от експертната група, в срок от 10 дни след датата на получаване на писменото искане, посочено в параграф 1. За тази цел всяка от страните определя експерт, който може да бъде гражданин на тази страна, и предлага на другата страна до трима кандидати, които да изпълняват функциите на председател. Страните се стремят да постигнат съгласие за избора на председател измежду кандидатите за председател. Всяка от страните може да възрази срещу определен от другата страна експерт, ако счита, че лицето не отговаря на изискванията, посочени в член 20. За целите на настоящия параграф страните се насърчават да избират експерти от списъка, посочен в член 19.
3. Ако страните не постигнат съгласие относно експертната група в рамките на определения в параграф 2 срок, се прилага процедурата, предвидена в член 19.

4. Експертната група провежда процедурите в съответствие с реда и условията, договорени от страните. Съвместният комитет може да взема решения относно процедурния правилник, който да се прилага за процедурите по настоящия раздел.

ЧЛЕН 19

Списък с експерти

На първото си заседание след влизането в сила на настоящото споразумение Подкомитетът за борба с корупцията в областта на търговията и инвестициите съставя списък от най-малко девет лица, които желаят и могат да изпълняват функциите на експерти. Списъкът включва три подписа: по един подпис за всяка страна и един подпис с лица, които не са граждани на никоя от страните, които да изпълняват функциите на председател. Всяка страна предлага най-малко три лица за своя подпис. Страните също така избират най-малко три лица за списъка на председателите. Подкомитетът за борба с корупцията в областта на търговията и инвестициите гарантира актуализиране на списъка и поддържане на броя на експертите на не по-малко от девет лица.

ЧЛЕН 20

Квалификации на експертите

Експертите притежават експертен опит в областта на правото или практически опит по въпроси, попадащи в обхвата на настоящия протокол, или в уреждането на спорове, възникващи във връзка с международни споразумения. Тези лица са независими, изпълняват функции в лично качество и не приемат указания от никакви организации или правителства по отношение на спорния въпрос, нито пък са свързани с правителството на някоя от страните, и се придържат към приложение 31—Б (Кодекс за поведение на членовете на специалната група и медиаторите).

ЧЛЕН 21

Становище на експертите

1. Експертната група се консултира със страните съвместно или поотделно, в зависимост от случая, с цел да им съдейства при постигането на решение по взаимно съгласие.
2. По въпроси, свързани с международните споразумения, препоръките на FATF или принципите на високо равнище на Г-20, посочени в настоящия протокол, в зависимост от случая и след уведомяване на страните експертите могат да искат информация или съвет от съответните организации или органи.

3. Ако в срок от 90 дни след съставянето на експертната група не бъде постигнато решение по взаимно съгласие чрез консултации с експертната група, всяка от страните може да поиска от експертната група да изготви становище с предложение за решение.
4. В срок от 90 дни след искането, посочено в параграф 3, експертната група изготвя становището си, като излага фактическите констатации, приложимостта на съответните разпоредби и основните мотиви на предложението за решение³. След представянето на становището от експертната група всяка страна незабавно го прави публично достъпно, като спазва изискванията за защита на поверителната информация.
5. Като вземат предвид становището на експертната група, страните обсъждат подходящи мерки, които да бъдат приложени, за да се разрешат съответните въпроси с оглед на постигането на решение по взаимно съгласие. Не по-късно от три месеца след изготвянето на становището страната, прилагаща мерките, информира другата страна за всички мерки, които е приложила или предвижда да приложи, или за действията, които е предприела или които възнамерява да предприеме за разрешаване на съответните въпроси. Когато е целесъобразно, страните търсят съвети от вътрешните консултативни групи относно прилагането на тези мерки.

³ Становищата и решенията на експертната група не пораждат никакви права или задължения за физическите или юридическите лица.

6. Подкомитетът за борба с корупцията в областта на търговията и инвестициите наблюдава последващите действия във връзка със становището на експертната група и съдържащото се в него предложение за решение. В тази връзка вътрешните консултативни групи могат да представят забележки до Подкомитета за борба с корупцията в областта на търговията и инвестициите.

ЧЛЕН 22

Преглед

1. С цел подобряване на ефективното прилагане на настоящия протокол страните обсъждат, чрез заседанията на Подкомитета за борба с корупцията в областта на търговията и инвестициите, действието на разпоредбите за уреждане на спорове и институционалните разпоредби, посочени в раздели Д и Е, включително евентуален преглед на тяхната ефективност, като вземат предвид, наред с другото, опита, придобит при прилагането на настоящия протокол, промените в политиките във всяка страна, развитието на международните споразумения и становищата, представени от заинтересованите страни.

2. Подкомитетът за борба с корупцията в областта на търговията и инвестициите може да препоръча на Съвместния комитет изменения на съответните разпоредби на настоящия протокол, отразяващи резултатите от посочените в параграф 1 обсъждания, които се приемат в съответствие с процедурата за изменение, установена в член 2.4 (Изменение) от част IV от настоящото споразумение.

РАЗДЕЛ Е

Институционални договорености

ЧЛЕН 23

Подкомитет за борба с корупцията в областта на търговията и инвестициите

1. Страните създават Подкомитет за борба с корупцията в областта на търговията и инвестициите. Той се състои от представители на всяка от страните, които отговарят за въпросите, свързани с предотвратяването на корупцията и борбата с нея, като се вземат предвид специфичните въпроси, които трябва да бъдат разгледани на конкретната сесия.
2. Подкомитетът за борба с корупцията в областта на търговията и инвестициите провежда среща в срок от една година от датата на влизане в сила на настоящото споразумение, освен ако между страните не е договорено друго, а след това — по взаимно съгласие на страните.
3. Функциите на Подкомитета за борба с корупцията в областта на търговията и инвестициите включват:
 - а) улесняване и мониторинг на ефективното прилагане на настоящия протокол и обсъждане на всякакви затруднения, които могат да възникнат при неговото прилагане;

- б) насърчаване на сътрудничеството между страните по въпросите, попадащи в обхвата на настоящия протокол, както и насърчаване на обмена на информация относно промените в рамките на неправителствени, регионални и многостранни форуми по въпроси, обхванати от настоящия протокол;
- в) набелязване или обсъждане на инициативи по въпроси, попадащи в обхвата на настоящия протокол, за които засиленото двустранно сътрудничество би било от полза;
и
- г) набелязване или обсъждане на евентуални подобрения на настоящия протокол.

4. Всяка страна определя звено за контакт за улесняване на комуникацията и координацията между страните по въпросите, свързани с прилагането на настоящия протокол, и уведомява другата страна за неговите координати за връзка. Страните своевременно се уведомяват взаимно за всички промени в посочените координати за връзка.

В ПОТВЪРЖДЕНИЕ НА КОЕТО долуподписаните, надлежно упълномощени за целта представители, подписаха настоящото споразумение.

Съставено в ... на ... година.

За Кралство Белгия,

За Република България,

За Чешката република,

За Кралство Дания,

За Федерална република Германия,

За Република Естония,

За Ирландия,

За Република Гърция,

За Кралство Испания,

За Френската република,

За Република Хърватия,

За Италианската република,

За Република Кипър,

За Република Латвия,

За Република Литва,

За Великото херцогство Люксембург,

За Унгария,

За Република Малта,

За Кралство Нидерландия,

За Република Австрия,

За Република Полша,

За Португалската република,

За Румъния,

За Република Словения,

За Словашката република,

За Република Финландия,

За Кралство Швеция,

За Европейския съюз

За Мексиканските съединени щати